

Advent quarta setmana: Deu-me el vostre amor i gràcia, que aquesta em basta.

Aquests dies de Nadal seran diferents. No estic disposat a que el soroll, els altaveus comercials i els nervis acaparin el meu cervell i el meu cor. Prou!. N'estic cansat d'un altre Nadal convencional, cridaner, formalista i de *ja, je, ji...* acompanyats d'un llarg avorriment interior.

Ja va sent hora de viure el Nadal com crec sincerament que l'he de viure. No pot ser que des de fora ens empenyin a passar per un forat en el que quasi tot són interessos econòmics i ganes de quedar bé.

Espero obrir una mena de pessebre interior, en el profund de mi mateix, de mi mateixa. I en el silenci de la nit adorar-te, Senyor, tenir temps per escoltar com crema el foc a terra, com xiula el vent pels forats de la teulada, i com en humilitat, pobresa i amor vas venir al nostre món. Espero trobar-me amb la teva mirada, escoltar el batec del teu viure i entendre el que ens diu la Paraula amb aquesta narració de Betlem.

No és una fugida, és que ja n'estic tip de paraules buides per semblar el que no sóc. Unes obligacions socials que s'han de repetir cada any només perquè toca.

Evidentment no penso aïllar-me com un mussol. Ni menys fer cara de pòquer. Ni renunciar a l'alegria i a les felicitacions. Però tot això no, a costa de la cova interior, renunciant al silenci i a l'adoració. O és que no és possible la joia, el bon humor, la gresca i el cant amb la pau, l'harmonia, la Veu i el tic-tac d'un Déu que ens estima?

Ulls oberts també vers la gent que tindrà un Nadal adolorit i mancat del que és just i indispensable. El que els manca intentaré omplir-ho amb el que tinc. Intentaré mirar, escoltar, sentir i compartir. Rebaixes pel meu jo, i generosos beneficis per a ells.

Estic convençut, que aquest projecte, que és com arribar al cim de l'Advent, serà possible en la mesura que li pregui al Bon Jesús una i dos i... mil vegades: ***Deu-me el vostre amor i gràcia, que aquesta em basta.***

Jesús Renau sj
